

Kombinovaná ochranná známka v súdnej praxi – nie je „fabrika“ ako „fabrika“

Complex Trade Mark In Judicial Practice There is No “Factory” Like a “Factory”

Samuel RYBNÍKÁR¹

ABSTRAKT

Autor v príspevku prezentuje právne závery rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2019 sp. zn. 3 Cob 36/2018, v ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodoval o podanom odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 12. septembra 2017 sp. zn. 32 CbPv 2/2016 vo veci sporu z ochrannej známky, keď sa žalobca domáhal žalobou voči žalovanému zdržania sa porušovania práv k jeho kombinovanej ochrannej známke.

ABSTRACT

In the contribution the author presents the legal conclusions of the judgment of the Regional court in Košice of 30 April 2019, file No. 3 Cob 36/2018, in which the court ruled on the appeal against the judgment of the District court Košice I of 12 September 2017, file No. 32 CbPv 2/2016, in the matter of a trade mark dispute concerning the petitioner seeking the restraint of its complex trade mark rights violation against the defendant.

Kľúčové slová

kombinovaná ochranná známka, spory z ochranných známk, pravdepodobnosť zámieny

Key words

Complex Trade Mark, Trade Mark Disputes, Likelihood of Confusion

Skutkové okolnosti veci

Súd prvej inštancie (Okresný súd Košice I) rozsudkom zamietol žalobu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že podanou žalobou žalobca žiadal, aby súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek používania kombinovaného označenia vrátane jeho čiernobieleho vyhotovenia, ako aj vyhotovenia s použitím akýchkoľvek iných farieb; ďalej žiadal, aby súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek iného používania slova „fabrika“, a to nezávisle od toho, či pozostáva z veľkých písmen, malých písmen alebo kombinácie veľkých a malých písmen a nezávisle od toho, či ide

o samostatné použitie tohto slova, alebo ide o použitie tohto slova v slovnom spojení, alebo kombinovanom označení. Žalobu odôvodnil tým, že je majiteľom registrovanej kombinovanej ochrannej známky so znením „FABRIKA THE BEER PUB“ prihlásenej 28. marca 2014 podľa predloženého výpisu z Registra ochranných známk. Uviedol, že 22. mája 2014 otvoril reštauráciu FABRIKA THE BEER PUB, pri prevádzkovaní ktorej používa túto ochrannú známku. Žalobca poukázal na to, že žalovaný je právnickou osobou, ktorá prevádzkuje reštauračné zariadenie FABRIKA restaurant Poprad v Poprade a od septembra 2015 používa na svojej internetovej stránke, na stránke <https://www.facebook.com/fabrikapoprad/timeline>,

* Publikovaný komentár nepodliehal recenznému konaniu.

1 Mgr. Samuel Rybníkar, PhD., je asistentom sudcu Najvyššieho súdu SR, pôsobí tiež ako odborný asistent na Právnickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave, Katedre správneho práva, práva životného prostredia a finančného práva; e-mail: samuel.rybnikar@nsud.sk.

označenie „FABRIKA restaurant“, resp. „FABRIKA restaurant Poprad“ a od otvorenia reštaurácie – 16. októbra 2015 používa pri prevádzkovaní toto označenie.

Žalobca uviedol, že listom z 3. novembra 2015 vyzval žalovaného na zdržanie sa porušovania práv k ochrannnej známke, žalovaný však svoje označenie neprestal používať. Tvrdil, že konaním žalovaného dochádza k porušovaniu jeho práv k ochrannnej známke podľa zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, lebo označenie žalovaného je podobné so slovnou aj grafickou časťou jeho ochrannnej známky a existuje pravdepodobnosť zámieny na strane verejnosti. Dovoľával sa ochrany súdom nie z dôvodu nekalosúťažného konania žalovaného, ale ochrany žalobcu z porušovania jeho práv vyplývajúcich z jeho ochrannnej známky. Žalobca tiež poukázal na to, že od 15. mája 2014 používa na označenie svojho produktu na svojej internetovej stránke a vo svojich propagačných materiáloch slovo „šichta“ a slovné spojenie „šichta, na ktorú sa budeš tešiť“ a slovo „šichta“ od októbra 2015 používa aj žalovaný na rezerváciu pri rôznych akciách a udalostiach.

Žalovaný nespochybnil, že žalobca je majiteľom kombinovanej ochrannnej známky pre triedu 43 – Dodávanie hotových jedál a nápojov na objednávku (katering), kaviarne, reštauračné (stravovacie) služby, svoje označenie však nepovažoval za identické ani za zameniteľné s ochrannou známkou žalobcu, pretože sa líšia farbou, textom, typom písma aj samotným vyobrazením. Poukázal na to, že slovo „fabrika“ sa bežne používa a žalovaný si ho zvolil pre industriálny štýl, v ktorom je jeho reštaurácia zariadená. Uviedol, že dôvetok žalobcu „pub“ znamená pohostinstvo, krčmu, piváreň a dôvetok žalovaného „restaurant“ znamená reštaurácia, teda obidva dôvetky majú jednoznačnú odlišovaciu schopnosť a oslovujú iné cieľové skupiny a potenciálnych zákazníkov, pričom prevádzky strán sporu sú od seba značne vzdialené, podnikajú v rôznych mestách Slovenska.

Súd prvej inštancie zistil, že žalobca je majiteľom ochrannnej známky s minimálnou platnosťou do 28. marca 2024 zapísanou od 13. októbra 2014 pre tovary a služby 43 – dodávanie hotových jedál a nápojov na objednávky (katering); kaviarne; reštaurácie (jedálne). Taktiež z tohto registra zistil, že žalovaný podal 5. januára 2016 prihlášku na registráciu kombinovanej ochrannnej známky vo vyobrazení, pričom do dňa pojednávania vo veci nebolo konanie o prihláške právoplatne skončené. Ďalej súd prvej inštancie z výpisov z Obchodného registra SR zistil, že ku dňu pojednávania existuje viacero podnikateľov, právnických osôb, ktorí vo svojom obchodnom mene používajú základ slova „fabrika“, napr. Fabrika na chute, s. r. o., Fabrika SK, s. r. o. Po zadaní slova „fabrika“ cez internetové prehliadače súd prvej inštancie našiel viacero internetových stránok obsahujúcich toto slovo a tiež internetovú stránku žalobcu www.fabrikapub.sk a žalovaného www.fabrikapoprad.sk a uviedol, že cez internetové prehliadače je možné nájsť odkaz aj na stránky žalobcu a žalovaného, ale aj na iné

reštauračné zariadenia využívajúce slovo „fabrika“ prostredníctvom iných webových stránok.

Z internetovej stránky žalobcu www.fabrikapub.sk súd prvej inštancie zistil, že žalobca používa ochrannú známku na prezentovanie svojej prevádzky v Bratislave, ponúka reštauračné služby spojené so stravovaním a konzumáciou piva, alkoholických a nealkoholických nápojov, pričom ako reklamný slogan používa slovné spojenie „ŠICHTA, na ktorú sa budete tešiť“. Žalovaný pri prezentácii svojich služieb na internetovej stránke www.fabrikapoprad.sk – stravovanie, organizovanie akcií spojených s ochutnávkou jedla, alkoholických a nealkoholických nápojov, používa čiernobiely označenie podlhovastého tvaru s horizontálnym názvom FABRIKA restaurant, nad ktorým je vyobrazená továreň, toto označenie možno nájsť vo fotogalérii žalovaného a žalovaný pri objednávaní rezervácie podujatia používa pojem „rezervovať ŠICHTU“. Súd prvej inštancie poukázal aj na internetové stránky ďalších podnikateľských subjektov, ktoré poskytujú stravovacie služby, v názve internetovej stránky majú slovo „fabrika“ a aj ich slogany na prezentáciu poskytovaných služieb obsahujú toto slovo. V konaní súd prvej inštancie oboznámil aj s e-mailovou komunikáciou zaslanou z rezervácie 22. januára 2016, predmetom ktorej bola rezervácia stola pre osem osôb na 18.00 hod., ktorá bola následne o 6 minút zrušená s tým, že rezervujúci si pomýlil podnik žalobcu s podnikom v Poprade.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil a dospel k záveru, že označenie žalovaného nie je zhodné s ochrannou známkou žalobcu, pretože označenie žalobcu je čiernobiely bez výrazného ohraničenia s textom „THE BEER PUB“ priamo pod slovom FABRIKA, nad ktorým je umiestnené vyobrazenie budovy „pohľad z boku“ (rohový pohľad) s tromi dymiacimi komínmi a vysvietenými oknami a označenie žalovaného je ohraničené, okrúhleho tvaru s použitím slova FABRIKA umiestneného v strede kruhu, nad týmto slovom je umiestnená budova továrne skladajúca sa z viacerých blokov, obrysami okien a tromi komínmi (pohľad spredu) a pod slovom fabrika je v polkruhu umiestnených päť hviezd, pod ktorými je dôvetok „restaurant“. Konštatoval, že žalovaný vo svojom označení použil iný typ písma ako žalobca, použil aj iné prvky na odlíšenie (hviezdy) a označenie žalovaného je farebné – použil oranžovú farbu na písmo a hviezdy.

Následne súd prvej inštancie hodnotil, či medzi označením žalovaného a ochrannou známkou žalobcu je taká podobnosť, ktorá vedie k pravdepodobnosti zámieny na strane verejnosti s prihliadnutím na to, že prevádzka žalobcu je v Bratislave a prevádzka žalovaného v Poprade a vzdialenosť medzi nimi je pre priemerného spotrebiteľa reštauračných služieb značná a dospel k záveru, že priemerný spotrebiteľ z Popradu a jeho blízkeho okolia nebude bežne využívať služby žalobcu, pričom pri hľadaní hodnotení cez internet vie rozoznať, či si chce objednať služby žalobcu v Bratislave alebo služby žalovaného v Poprade.

Ani žalobcom predložený dôkaz o zámene žalobcu za žalovaného podľa záveru súdu prvej inštancie dostatočne nepreukazuje pravdepodobnosť zámeny, pretože e-mailová komunikácia preukázala iba to, že v rozpätí 6 minút došlo k rezervácii a jej zrušeniu u žalobcu a žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal, či osoba vykonávajúca rezerváciu si ich služby objednala na základe výberu podľa ich ochrannej známky, loga alebo iba na základe zadania slova „fabrika“ do internetového prehliadača. Súd prvej inštancie uzavrel, že ochranná známka žalobcu a označenie žalovaného vykazujú rovnaké prvky (slovo fabrika, použitie zobrazenia továrne nad slovom fabrika), ale tieto prvky pri ich dôkladnom posúdení jednotlivo a v súvislostiach nevyvolávajú rovnaký dojem, teda ako celok sú odlišné, nevyvolávajú vizuálnu pravdepodobnosť zámeny. Poukázal na to, že slovo „fabrika“ používajú okrem strán sporu aj iné subjekty – podnikatelia pri vyhotovovaní svojich vyobrazení, sloganov, preto považoval slovo „fabrika“ za slovo bežne používané, ktoré by samostatne zrejme nemohlo byť registrované ako ochranná známka. Z týchto všetkých dôvodov súd prvej inštancie považoval žalobcom uplatnený nárok na ochranu práv majiteľa zapísanej ochrannej známky za nedôvodný, a preto žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie, alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol žalobu zamietnuť.

Právne posúdenie veci odvolacím súdom

Odvolací súd (Krajský súd v Košiciach) prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie, vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Žalobca založil žalobu na dominantnosti slova „fabrika“, ktoré sa nachádza tak v jeho ochrannej známke ako aj v označení žalovaného, keďže okrem návrhu, aby sa žalovaný zdržal užívania svojho označenia vo farebnom i čiernobielym vyhotovení, osobitne v petite žaloby navrhol, aby žalovaný bol povinný zdržať sa akéhokoľvek používania slova „fabrika“. V konaní nebolo sporné, že slovo „fabrika“ sa vyskytuje v obidvoch označeniach a ide o slovo s rovnakou výslovnosťou a rovnakým významom tak v ochrannej známke žalobcu ako aj v označení žalovaného. Súd prvej inštancie sa preto správne zamerl na vizuálne porovnanie celkového vzhľadu ochrannej známky žalobcu a označenia

žalovaného, ktoré bolo pre rozhodnutie vo veci podstatné, pričom v tejto súvislosti porovnával aj z fonetického a sémantického hľadiska ďalšie slovné a obrazové prvky nachádzajúce sa v kombinovanej ochrannej známke žalobcu a v označení žalovaného a ich vplyv na zhodu, resp. zameniteľnosť týchto označení. Odvolací súd nespochybňuje rovnako ako súd prvej inštancie, že ochranná známka žalobcu má platnosť na území celej Slovenskej republiky bez ohľadu na to, kde v skutočnosti má žalobca svoju (jedínú) prevádzku. Vzhľadom na predmet sporu, tvrdenia strán sporu a predložené dôkazy podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zhodnotil v napadnutom rozsudku aj pravdepodobnosť zámeny v podobe pravdepodobnosti asociácie medzi ochrannou známkou žalobcu a označením žalovaného, vychádzajúc predovšetkým z celkového vzhľadu ochrannej známky a označenia žalovaného a z toho, aké služby a kde obe strany sporu poskytujú, a teda ako ich môže vnímať priemerný spotrebiteľ.

Pri posudzovaní ochrannej známky žalobcu a označenia žalovaného je potrebné podľa odvolacieho súdu vychádzať z porovnania a zhodnotenia viacerých hľadísk, kde sa môžu prejaviť ich spoločné alebo naopak rozdielne znaky. Porovnaním služieb poskytovaných stranami sporu odvolací súd zistil, že žalobca je majiteľom kombinovanej ochrannej známky zapísanej do zoznamu tovarov a služieb č. 43 – dodávanie hotových jedál a nápojov na objednávku (katering); kaviarne; reštaurácie (jedálne). Žalovaný má v predmete podnikania okrem iného pohostinskú činnosť, pod ktorou sa rozumie príprava a predaj jedál a nápojov, ak sa podávajú na priamu konzumáciu na mieste, a prevádzkuje reštauráciu. Aj keď prevádzky strán sporu sú v rôznych mestách, ktoré sú značne vzdialené, ochranná známka žalobcu má celoslovenskú ochranu, a preto je potrebné posudzovať, či je s označením žalovaného zameniteľná, t. j. či vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti môže vyvolať nebezpečenstvo zámeny.

Ochranná známka žalobcu je kombinovaná, t. j. obrazová a slovná a je čiernobiela. Nie je ohraničená, na bielom podklade tvorí základ čierne obdĺžniková tabuľa s bielymi bodkami v rohoch a bielym nápisom veľkými tlačnými písmenami THE BEER PUB. Na tomto základe sú umiestnené na kolíkoch veľké tlačné čierne písmená FABRIKA v šírke zhodnej s tabuľou. Nad nápisom je umiestnené zobrazenie budovy továrne z rohu, t. j. vidno jej celé dve rovnomerné strany oddelené bielou čiarou rohu, ktorá sa tiahne spodnou časťou zobrazenej továrne vpravo a vľavo, a tým vytvára jej priestorový obraz. Z bielej spodnej čiary na obidvoch bokoch továrne vystupujú v rovnakých vzdialenostiach tri biele čiary do polovice steny továrne a nad nimi je na obidvoch bokoch továrne umiestnených päť bielych okien. Z budovy vystupujú tri čierne komíny, z ktorých

stredný je najvyšší, nad ktorými je čiernou farbou ohraničený bohatý biely dym vystupujúci z komínov.

Označenie žalovaného je ohraničené kruhom a je farebné – oranžovo-čierno-sivé. Základ kruhu je sivý, v ktorom sú po vonkajšom okraji umiestnené dve čierne kružnice – bližšie k okraju hrubšia a pod ňou tenšia, oddelené sivým podkladom, ktoré sú v strede prerušené čiernym obdĺžnikom s veľkými tlačnými oranžovými písmenami FABRIKA. Pod týmto nápisom nad polkruhom dvoch kružníc je umiestnený tiež v polkruhu oranžový nápis malými tlačnými písmenami „restaurant“, nad ktorým je znova tenká a hrubšia polkružnica oddelená sivým podkladom končiaca pod písmenami A a K, nad ktorou je v polkruhu umiestnených päť oranžových hviezdčiek. Nad nápisom je zobrazených niekoľko spojených objektov továrne spredu pri bočnom pohľade, t. j. vidno len krátky čierny bok pravého objektu továrne. Budova zľava je dvojpodlažná na čelnej strane s naznačenými oknami, nad ktorou sú umiestnené tri čierne komíny, dva krajné sa skoro dotýkajú užšej kružnice okraja, stredný komín je nepatrne vyšší ako krajné a jeho vzdialenosť od užšej kružnice okraja je väčšia.

Žalobca tak v žalobe ako aj v priebehu konania a v odvolaní poukazuje len na slovo FABRIKA, ktoré je spoločné tak pre ochrannú známku žalobcu ako aj pre označenie žalovaného a na existencii ktorého založil žalobca ich zhodnosť a aj zameniteľnosť. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca nemá registrovanú slovnú ochrannú známku „FABRIKA“, má registrovanú kombinovanú ochrannú známku obrazovú a slovnú, ktorej súčasťou je aj slovo FABRIKA. To znamená, že na posúdenie zhodnosti a zameniteľnosti ochrannej známky žalobcu s označením žalovaného je potrebné vziať do úvahy a posudzovať aj ďalšie prvky ochrannej známky a tiež celé označenie žalovaného a vyhodnotiť, či z pohľadu priemerného spotrebiteľa sú zhodné, a tým aj zameniteľné. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie zastáva názor, že ochranná známka žalobcu a označenie žalovaného nie sú zhodné, majú dostatok jednotlivých prvkov, ktoré ich odlišujú a ani ich celkový dojem nie je spôsobilý vyvolať na strane verejnosti zámenu.

Z vizuálneho hľadiska pri porovnaní ochrannej známky žalobcu a označenia žalovaného súd prvej inštancie správne uviedol, že tieto sa líšia už tým, že ochranná známka je čiernobiela, bez ohraničenia a označenie žalovaného je ohraničené, tvorí kruh s farebným sivočiernym základom a výrazným oranžovým označením slovných prvkov. Slovo FABRIKA umiestnené v strede oboch označení je dominujúcim prvkom, hoci nemá veľkú rozlišovaciu schopnosť, keďže označuje vo všeobecnosti továreň, objekt priemyselnej výroby. Ďalšie slovné prvky sú významné v tom, že upozorňujú na zameranie a obsah poskytovaných služieb.

V ochrannej známke žalobcu pod slovom FABRIKA slovné spojenie THE BEER PUB evokuje spojitosť so zariadením, kde sa podáva, čapuje pivo a túto predstavu posilňuje dym nad komínmi továrne, ktorý vyzerá ako pena na pohári piva. Označenie žalovaného má tiež dodatok pod slovom FABRIKA, a to „restaurant“, ktorý sa všeobecne spája s poskytovaním stravovacích služieb, posedením pri jedle. Odvolací súd zastáva názor, že práve tieto dodatky pod všeobecným označením fabrika majú takú rozlišovaciu schopnosť, že dostatočne odlišujú ochrannú známku žalobcu od označenia žalovaného tak svojím obsahom ako aj farebnosťou. Aj samotný obrazový prvok ochrannej známky a označenia žalovaného – zobrazenie továrne nevytvára dojem zhodnosti. Kým fabrika v ochrannej známke je štylizovaná továreň, ktorá svojím umiestnením a veľkosťou dominuje ochrannej známke, zobrazenie továrne v označení žalovaného vzbudzuje dojem čiernobielej fotografie, je v úzadí a do popredia vystupujú najmä farebné – oranžové slová FABRIKA restaurant.

Z fonetického hľadiska je v ochrannej známke i v označení žalovaného zhodné slovo FABRIKA spojené v ochrannej známke s obdĺžnikom so slovným spojením THE BEER PUB a v označení žalovaného spojené polkružnicami so slovom restaurant, pričom dôvetky sa inak vyslovujú, a tým aj inak znejú. Treba prisvedčiť žalobcovi, že v prípade kombinovaných označení pozostávajúcich zo slovného a obrazového prvku vníma spotrebiteľ skôr slovný prvok. Aj keď slovo fabrika je v obidvoch označeniach v jeho strede, v spojení s dôvetkom vytvára iné znenie, a tým aj odlišnosť všeobecného názvu fabrika.

Zo sémantického hľadiska sa porovnávané označenia považujú za podobné vtedy, ak sú relevantnou verejnosťou vnímané ako označenia s rovnakým alebo podobným významom. Podstatné je, či prvky tvoriace porovnávané označenia majú konkrétny význam, ktorý by pomohol spotrebiteľovi pri orientácii na trhu a identifikácii nimi označovaných tovarov. Odvolací súd opätovne odkazuje na dôvetky k slovu FABRIKA, ktoré je spoločné pre obidve označenia a je všeobecné, a práve dôvetok charakterizuje služby poskytované stranami sporu, aj keď v skutočnosti môžu poskytovať aj iné služby. Spotrebiteľovi totiž nie je známe, pre aké služby je ochranná známka žalobcu zapísaná, a teda až kým nenavštívi webové stránky alebo prevádzku žalobcu nemôže mu byť známe, že poskytuje aj iné služby ako piváreň.

Pravdepodobnosť zámény medzi označeniami sa chápe ako nebezpečenstvo spočívajúce v možnosti vytvorenia domnienky vo vedomí relevantnej verejnosti o ekonomicky súvisiacom či spoločnom pôvode dotknutých tovarov alebo služieb. Pravdepodobnosť zámény musí byť posudzovaná celkovo podľa toho, ako príslušná verejnosť vníma

ochrannú známku žalobcu a označenie žalovaného a dotknuté služby, s prihliadnutím na všetko, čím sa vyznačuje daný prípad, predovšetkým vzájomnú previazanosť medzi podobnosťou označení a podobnosťou označovaných služieb. Celkové posúdenie pravdepodobnosti zámeny vo vzťahu k vizuálnej, fonetickej a sémantickej podobnosti porovnávaných označení sa má zakladať na celkovom dojme, ktorý tieto označenia vytvárajú, so zohľadnením najmä ich dominantných a rozlišovacích prvkov.

Na účely celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny je potrebné vyhodnotiť relevantnú spotrebiteľskú verejnosť s ohľadom na charakter kolíznych služieb, pričom sa má priemerný spotrebiteľ predmetných služieb považovať za riadne informovaného a primerane pozorného a obozretného, ale miera pozornosti takéhoto spotrebiteľa sa môže meniť v závislosti od kategórie predmetných tovarov či služieb. V predmetnom prípade príslušnú skupinu relevantnej verejnosti tvorí vzhľadom na povahu dotknutých služieb široká spotrebiteľská verejnosť, pri ktorej sa predpokladá nižší až priemerný stupeň pozornosti spotrebiteľa pri ich výbere. Priemerný spotrebiteľ obvykle vníma ochrannú známku ako celok bez toho, aby analyzoval jej detaily.

V rámci skúmania existencie pravdepodobnosti zámeny sa posúdenie podobnosti dvoch ochranných známok nemôže obmedziť na zohľadnenie len jednej zložky ochrannej známky a jej porovnanie s inou ochrannou známkou. Porovnanie sa musí uskutočniť preskúmaním každej ochrannej známky ako celku, čo nevylučuje, že celkovému dojmu, ktorý ochranná známka zanechá v pamäti príslušnej skupiny verejnosti, môže za určitých okolností dominovať jedna alebo viac jej zložiek, ale na druhej strane nevylučuje, aby význam prípadnej spoločnej zložky potlačili iné prvky označenia. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že pri hodnotení pravdepodobnosti zámeny ochrannej známky žalobcu a označenia žalovaného je určitá podobnosť z fonetického hľadiska pri použití rovnakého slova „FABRIKA“, ktoré má však slabú rozlišovaciu schopnosť v kompozícii s opisnými prvkami – dôvetkami pod týmto slovom, ale umožňuje spotrebiteľovi orientovať sa a vytvárať celkový odlišný dojem označení. Vizuálne a sémanticky sú porovnávané označenia odlišné do takej miery, že prevážia fonetickú totožnosť slova „FABRIKA“, a preto ich nemožno považovať za zameniteľné, aj keď sú určené pre obdobné služby poskytované stranami sporu.

Pravdepodobnosť zámeny predstavuje pravdepodobnosť, že verejnosť sa môže domnievať, že predmetné tovary alebo služby pochádzajú od rovnakého podniku alebo prípadne z podnikov, ktoré sú hospodársky prepojené. Podľa názoru odvolacieho súdu samotná odlišnosť ochrannej známky a označenia žalovaného zameniteľnosť vylučuje. Len slovo „FABRIKA“, ktoré je v súčasnosti zrejme módne a používajú ho tak obchodné spoločnosti ako aj fyzické osoby – podnikatelia v názve svojich firiem a na označenie svojich podnikateľských aktivít pre rôzne oblasti podnikania, nemôže u bežného spotrebiteľa vyvolať pravdepodobnosť, že nimi označené služby, resp. ich prevádzkovatelia, hospodársky, personálne, prípadne inak súvisia. Súvisí to najmä s charakterom stranami sporu poskytovanými službami a so značnou vzdialenosťou medzi ich prevádzkami, kde tieto služby poskytujú a aj priemerný spotrebiteľ s nižšou mierou pozornosti prevádzky strán sporu v krátkom čase rozlíši.

K návrhu žalobcu, aby žalovanému bolo uložené zdržať sa akéhokoľvek používania slova „FABRIKA“, odvolací súd opätovne poukazuje na to, že toto slovo nemá žalobca chránené slovnou ochrannou známkou, je len súčasťou jeho kombinovanej ochrannej známky. Ide teda o slovo všeobecne používané (podobne ako napr. maslo, cestoviny, potrubie a pod.), a preto nie je dôvod, aby bolo práve žalovanému zakázané toto slovo v jeho označení používať. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s platnou právnou úpravou.

Literatúra:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2019 sp. zn. 3 Cob 36/2018.

Rozsudok Okresného súdu Košice I z 12. septembra 2017 sp. zn. 32 CbPv 2/2016.

Zákon č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.